

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИЦТВА АТО У 2014-2018 РР. ЩОДО ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНО-ПРОПАГАНДИСТСЬКОМУ ВПЛИВУ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

Іваненко С. М.

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського, м. Київ

Інформаційний суверенітет країни – це новий аспект який привертає особливу увагу сучасного світового суспільства, яке переживає активний інформаційний розвиток, що пов'язаний з глобалізацією інформаційних процесів. Швидкий розвиток інформаційного суспільства призвів до змін у міжнародних відносинах де спостерігається послідовна трансформація війни або протистояння не класичного типу.

Забезпечення інформаційної безпеки України є важливою проблемою. У світлі останніх подій, зокрема проведення нашої країною АТО/ООС, військові ЗМІ є найуразливішими. Нині Росія втягнула Україну в інформаційну війну, анексувавши при цьому Крим і захопивши частину Донбасу. Головним об'єктом інформаційної війни є оволодіння думкою громадян України, на чому й концентрується російський вплив. Сучасні інформаційні технології змушують великі групи людей вірити в те, чого не справді не відбувається.

Аналіз української державної політики у сфері забезпечення інформаційної безпеки за роки незалежності показує, що млява діяльність державних структур у цьому напрямі призвела до безпорадності нашого інформаційного поля і катастрофічних наслідків на Сході України.

Розвиток інформаційної сфери, рівень інформаційної безпеки відіграє визначну політичну й економічну роль на світовій арені окремих держав і процеси демократизації в країні. Розбудова незалежності, економічне становлення країни, духовне відродження нації неможливі без забезпечення інформаційної безпеки України.

На мою думку основними напрямками протидії негативному інформаційно-пропагандистському впливу (ППВ) противника за досвідом АТО є:

1. Головним джерелом інформації про ситуацію на лінії розмежування на теперішній час є прес-центр ООС, який комплектується зі складу військових ЗМІ. Передбачувано, що найбільше інформації про операцію Об'єднаних сил продукує прес-центр ООС – 22,5% від усієї офіційної інформації. Це переважно зведення з лінії розмежування: інтенсивність і локалізація обстрілів, кількість поранених і загиблих українських військових, інформація про озброєння, яке застосовує противник.

2. Продовжувати постійне забезпечення цілодобового перегляду (прослуховування) теле- та радіопередач противника, сторінок мережі Інтернет (державних і сил ПсО, що використовуються в інтересах інформаційно-психологічних акцій) з метою визначення об'єктів, характеру та спрямованості ППВ, його мети і можливих наслідків. Розширювати мережі Інтернет сайтів, з випереджувальною контрпропагандистською проблематикою, тому що з кожним роком користувачів Інтернету стає дедалі більше. Налагодження системи ПЗ на оперативному-тактичному та стратегічному рівнях.

3. Спільно з органами управління розвідки, РЕБ, авіації, РВіА продовжувати виявлення сил і засобів ПсО противника, визначення їх бойових можливостей, вживання заходів щодо припинення їх діяльності (вогневе ураження, електронне придушення).

4. Органам військового управління, командирам військових частин і підрозділів, офіцерам структур МПЗ вживати організаційні заходи щодо обмеження перегляду